

Nikola Pejaković - Kolja

CD Kolja System records 11.11.2009.

Koljino muzičko otelotvorenje jeste samo nedvosmisleni dokaz njegove multimedijalne ličnosti i talenta koji, evo vidimo i čujemo, postaje i jeste, evidentan i nepresudan.

Nakon izuzetnog, posebnog, kontraverznog debitantskog albuma "Mama, nemoj plakati", Nikola Pejaković - Kolja, javnosti, ekskluziviteta uvek će deljne, obračuna se dugosvirajućim studijskim istoimenim albumom. Kolja je i balkanskom auditorijumu poznat pre svega po filmskim rolama u domaćim kulturnim filmovima i pojavljivanju u mnogobrojnim TV serijalima. Njegovo muzičko otelotvorenje jeste samo nedvosmisleni dokaz njegove multimedijalne ličnosti i talenta koji, evo vidimo i čujemo, postaje i jeste, evidentan i nepresudan. Ono što se, jedino, Kolji može zameriti na novom CD ostvarenju jeste svojevrсна i lagana neinventivnost (u smislu originalnosti, prepoznatljivosti) i rad po ablonu u prvom singlu – "Samo po nekad". Samo i jedino ta numera deluje van Koljinih uobičajenih tematskih odabira i okvira i stiče se utisak da je rađena po određenoj marketinškoj narudžbi, a ne iz ličnih umetničkih tj. poetskih afiniteta. Tako specifičnih afiniteta za proverenu, unikatnu Koljinu semantiku – ulju. Njoj, njenom kroju i dizajnu se, naravno, ni u kom slučaju nema zameriti. Naprotiv! Nasuprot gorepomenute numere, u komadu "Da li venem ili zrim?", Kolja je beskraino mračan do nedvosmislene morbidnosti – "Nema tog veselja dok ne pomru svi najbliži, oba roditelja" - kazuju njegovi stihovni otkidaji. Za njima ne zaostaje ni "Crna ptica". Numera "Miris mladosti", ukoliko mi dopustite na toj slobodi, predstavlja maestralni i najraskošniji vokalno-muzičko-tekstualni domlet Kolje, ikada! Nije slučajno da su najbolje stvari u životu upravo one koje su i, verovali ili ne, jednostavne. Ova pesma je neprikosnoveno i opako dobra, i iskaže iz strogih ramova rastegljivog antra (od bluzа do tamburica) u koje Kolja na trenutke upada. Svakako bi trebalo napomenuti da ova numera – da i našalost, u sebi krije ključ balkanskog prokletstva. Pozadinski vokali (Tamara Aralica i Jasmina Numić Pera) ovu vođnju uzdiču na višini i sofisticiraniji nivo. Album su svirali i stvarali mnogobrojni umetnici kojih su samo neki: Vojislav Aralica, Ivan Aleksijević, Neć Petrović, Dejan Sparavalo, i sam Nikola Pejaković. Produkciju je radio Vojislav Aralica a u aranžmanima je doprineo i Kolja. Ako ijedan novi zvučni komad vraća tako sećanje na Koljin debitantski album, onda je to isti redni zapis na disku – "I eto, udade se ti za konja". Tu je Kolja već briljantan. Ali, to smo i očekivali od njega!

Milan B. Popović